

ASKATASUNA

Antzerki-Fabula

Antzezlariak iru dira: Edeslaria eta txakur hi:
Petrukin txakur argala eta gosetia, eta Pet u-
kan lodia eta gizena.

Petrukan mai batean jarrita egongo da, jan
ta jan... baifia lepotik kate bat dingilizka.

Petrukan mai-inguruan gosez, an emen usain-
ka, zer agora ekarriko...

Edeslaria (mutil edo neska bat) sartu eta esango
dau:

*Gure lxakurrak, begira,
txakur bi dira
bata Petrukin eta bestea Petrukan.
Petrukin zimela da, mustur luze, beti gose,
azur zorrotz eta anka me.
Jaio zanetik, ez dot uste,
irñoiz dauanik estea bete.
Petrukan, barriz, tripandiko,
lepo-lodi, txarri antzeko.
Ba-dauka onek zernai janari, ugari,
lukainka, solomo eta txarriki.
Emen dozuez biak, . •
tilin tilin, talan talan,
Petrukin eta Petrukan.*

Petrukan'ek maitik:

Kaixo, Petrukin, or zertan abil.

Petrukin'ek:

,Nire gosea, lagun, ezin joat

Petrukan'ek:

*Ba, nik ezer be ez jaukat eskas:
oillasko errea, tripakiekaz,
bildots, txarriki, kazulakadaz.. •*

Petrukin'ek:

*Esaidak, Petrukan, esaidak, arren,
ain ondo bizitzeko, zelan az konpontzen?*

Petrukan'ek:

*Jarri adi, nire antzean,
aberats baten menpean,
eta egongo az onen etxean,
eguzkia artzen egun guztian.
Biziteko ba-daukak txabola,
jateko naiko okela,*

*lanik et, eta oe bi gun epela.
Zergatik bizi beti gose orrela?
Bizi adi giten ta lodi, ni bezela.*

Petrukin'ek :

*Ondo bizi az bai, lagun Petrukan,
ire nagusiaren menpean,
Ba-dok bai, zer jan ta zer edan...
Baiña... or dingilizka zer daukak lepoan?*

Petrukan'ek:

*Au dok urrezko kale eder ^{firm},
nire nagusiak niretzat egiña.*

Petrukin'ek:

*Ez joat nik nai, lagun, katerik,
ez diamante, ez urrezkorik.
Gurago joat milla bider nik,
gosez ba'da be, bizi aske la librerik...
Iretzat, Petrukan, ire kale eder astuna...
Niretzat ederrago dok ASKATASUNA.*

Edeslaria'k:

*Bear dau gizonak jana eta edana,
baita bizileku eta oe biguna,
Baiña gizonarentzat, gizon ba'da,
ederrik ederrena, gozorik gozoena,
ASKATASUNA.*

GOIKOETXEA'TAR IÑAKI